

Osudové obrazy z doby mého duchovního žákovství

Ludwig Polzer-Hoditz

XI. obraz **23. dubna 1939**

Tannbach, před zámečkem.

Já: Jak jsem šťasten,
že zde s tebou slavím svých sedmdesát.
Nikdy nepomyslel jsem za svého mládí
na možnost, že bych tak dlouho žil.
Za to vděčím také jemu.
S vděčností se ohlížím za
těmi sedmi desítkami let, z
nichž čtyři jsme prožili
pospolu.
Života největší bohatství
přišlo od velkého učitele.
Že i tys jej věrně následovala, bylo pro
mne největším darem osudu.

Berta: K tvému svátečnímu dni
napsala jsem báseň a ráda
bych ji vyslovila:

*Krásny způsob tvého žití, těsně spjatý s
kruhem přátel, jenž jsi všude nalézal, lásku
a radost bohatě jsi vracel.
Ani bolest nevyhnula se tí, vážné starosti o
tvé drahé.
S radostí ses chápal povinností, nic
nedokázalo zbrzdit tvoji píli, vždy byl jsi
připravený k činu, v tomto těžkém čase žití.
A dávat bylo tvým životem, neúnavně
usilovat; o staré i nové se staráš, starému i
novému jsi věrný. Přesvědčení, jež jsi našel
- vše mu obětuješ bez prodlení.
Já vděčím ti za víc ještě než ti druzí za celý
ten dlouhý život, jenž společně jsme sdíleli.
Rád bys byl všechnu bolest vyléčil. Chudá
tu před tebou poklekám, za tvé dary se ti
ani odvděčit nemohu. Vznešený nad
prostorem i časem!
Kéž Krist bohatě tě napojí a ty, služebník
lidstva, spočíneš s radostí v jeho náručí! 1*

1 Originální znění básně viz str. 81 - pozn. vyd.

Já: Tak nezištná a skromná jsi vždy byla, tvé schopnosti básnit velký učitel si velmi cenil.

S radostí vždy musím myslet na to, jak jedna tvoje báseň omylem se objevila v časopise „Goetheanum“ jako vánoční dar Dr. Steinera.

Předalas mu ji

a on ji zapsal do svého notesu, z něž pak dostala se do „Goetheana“.

Není správně, říkáš-li:

„Chudá tu před tebou poklekám.“ Mnoho, mnoho vděčím tobě já.

Berta: Události současnosti promlouvají vážnou řečí pro budoucnost, jež před námi stojí. Množství práce, které už teď je tak velké, naroste do nezměrnosti. To těžce doléhá na mou duši.

Já: Důvěru bychom měli posilovat.

Pomoc přijde z duchovních světů.

Duše sfér pohlížejí na nás shůry.

Dnešek mi dal příležitost ohlédnout se za životem.

Přede mnou stála pak mocně milá duše tvého strýce Wlaska.

Hluboce skryto v ní bylo mnohé, co pro mne mělo velký význam.

Nikdy mnoho nenamluvil,
však čas od času vyšlo to na světlo.
Jeho žena a jeho dům
láskyplně nahradily mi tvé rodiče,
již jako svému prvnímu plukovníku
byl v lásce jsem mu oddán.